

מסורת הש"ס

(א) ופי' כפשי' נה' ה' דיה דמו' (ב) ע' ל'קמן קר' (ג) ז'ל' כסא' (ד) ופי' מוס' כ'פ' פ' דיה ית' אש'ר טי'לה' (ה) ופי' ע' י'ד סוף פי' קל' (ו) כפ'ל' דמוס' מוס' (ז) י'מקל' ט'.

תורה אור השלם

1. שפ' בח על נדיבים ויחמם כהור' לא דר'ך' תהלים קו' מ 2. גם כי אלך בגויה צלוקת לא אירא רע בי אקח עמדי שבטך ומשנתקן יהיה יחממני' תהלים כג' ד'

הגהות הב"ח

(א) נמי אכל אפסקינה בעפרא או תף: (ב) שם דההוא נבנה דרכי: (ג) ישי' דיה ולא אמר דמיס מווגין מנטרפין כפ'ל ויחמם לין מחק:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נפתח ב"ה וא"ע קל על דאבוה להרר'אפיהו ב"ה"ט שנקטתו טו' פ"ט:

הגהות מהר"ב

רנשבורג [א] רש"י ד"ה ויק' בל מקום שמוכר רש"י המורה הוא רע של רש"י כן מוסח נלשון רש"י כד"ה חק קבל ופי' ונלשון תרשמיס שס רש"י מתקטעין ופי' ומשס נלמד נמי דרבי דרבי של רש"י היה רבינו גרשום:

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

ק"א.

לעני רש"י

נפתח בא"י פי' רש"י'ס אל מוטיאס ממנר'ס ונפתח בלא לא איס אל ויכזז וזע"ג * דלסקור להמרפאות דנדרי מוכה להגן שרי והא דלמרי' כפ' במה אשה (שבת דף סו.) לאישתא למירמא לישקול סמנא וכי' ולימא וילמד משה אסורה נא ואלאשה וגו' משום סמנה שרי ור"ת פי' נפתח בלא לימא הכי

חזין מן המים ור' יוחנן אמר אפילו מים אמר רב פפא לא אמרן אלא המימי לגו קרירי וקרירי לגו חמוימי אבל חמוימי לגו חמוימי וקרירי לגו קרירי לא אמר ריש לקיש ארבעה דברים העושה אותן דמו * בראשו ומתחייב כנפשו אלו הן הנפנה בין דקל לכותל והעובר בין שני דקלים והשותה מים שאולין והעובר על מים שפוכין ואפילו שפכתו אשתו ובניו הנפנה בין דקל לכותל לא אמרן אלא דלית ליה ארבע אמות אבל אית ליה ארבע אמות לית לן בה וכי לית ליה

אם תחלת נדה היא הורגת יס מפרש אס עושה לכן שפוק: ואולי

אמר ר' יוחנן כל המוגג מצטרף ואפי' מים הינו מילי חמוימי לגו קרירי או קרירי לגו חמוימי. ארבעה דברים העושה אותן דמו בראשו, הנפנה בין דקל לכותל, והעובר בין מים דקלים, והעובר על מים שפוכין ואפי' שפכתו בתו. והשותה מים שאולין. ולא אמרן אלא דשילינהו קטן כדברא נאכל שילינהו גדולן או קטן במתא, אם חמרא ושכרא לית לן בה. תרי דפסקינהו נדה, אם תחלת נדה היא הורגת אחד מהן, ואם סוף נדה היא עושה מריבה ביניהם, ומאי הקתירוהו נפתח באל גמייס באל. יס מי שאומר יפתח פסוק באל וסיים באל כגון אל מציאם מפצרים עד מה פעל אל. ויש מי שאומר לא אלא יפתח אל [אלהי] ה' הצוללו מכל רע ומכל זק וחלי ויבדך כח גבורתי אל. ופי' יפתח [בלא] ואמר לא תשני אלהי ולא תעבני שטרני כאישין בת עין מלא שאולית ותן לי כשותי טרם אקראך תענני. ואל תאמר לא. מאן דפצע בנדה כי סלקא מטבילת מצוה, [אין] איהו קדים ומשמש אחד ליה רוח ונונים. אי איהו קדמה ומשפשה אחדא לדידה רוח ונונים. מאי הקתירי ופי' הכי שופר בוד על נדיבים וגו'.

חוק ממים. מווגיס כגון קרירי בחמימי וחמימי בקרירי דמיא לא מויגא היא ואס היה שותה בתחלה יין אין אלו מנטרפות לו: ולא אמרן. (ג) מים מווגין אין מנטרפין לין מווג: ארבעה דברים. כולן משום רוח רעה: אלא דלא הוי ד' אמות. דלא שניק רוחא [לשדל]

לעבור בין דקל לכותל משום הכי מוקף ליה: אלא דליכא דירכא אחרינא. ששהא שידא יכולה להלך זו דעכשו זה נא בגבולה והפסקי דרכה והכחי מוקף ליה: ולא אמרן. דרוח רעה שורה על המים אלא בעיר המקום לר הן שואלין ושורה עליהן. לישנא אחרינא דשרי עלייהו אלא בשדה דלא שמימי מיא דמסרה נפשה לאזוקא: דלא אפסקינהו בעפרא. שלא פירז עליהן עפר: גמוד מסאני. נמטוין המנעלין: ולוו כרעיה. ויכזז רגליו: אין ממטעין. לא יעברו בין שני אנשים: ואין ממטעין. לא יעבור בין שני דקלים: נפסח בלא ונסיים בלא. אל מוטיאס ממנר'ס (במדבר כג) כי לא נחש בעיקב וגו' עד מה פעל אל: נפסח בלא ונסיים בלא. לא איש אל עד לא יקימנה (שס): הורגם אחד מהן. שמוקמן במה שעברה ביניהן: אגרא אולס אוסיי כלוסייא. אותן שדים שחתם מתעסקות בהן: מסקעלי כחוק קבל. כבר הן הרוגים בחייים: חיק קבל. אר"ק בלישנא ר"ס. כמו ומתי קבלו ימן (במרכותיו) [בחומותיו] (יחזקאל טו) מפי המורה א' הגמ' ומקרא אשר שמע מפי רבו: דקל יחידי. שאין דקל אחד סמוך לו אלא כשיש דקל אחד מסתלקת השידא לדקל האחר ואינה מווקתו: בחלר. שהמקום לר ואין לה דרך לנעוטים ימין ושאלא ושורה עליו ומיוקתו: האי

רשכ"ס

חוק. מקרירי בחמימי וחמימי בקרירי דהא לא מויגא היא דמין במין וניהו מה לי קרירי ומה לי חמימי מ"מ מין א' הוא וסס א' הוא ואס ששה בתחל' יין מווג אין אלו מנטרפות לו: אמר רב פפא לא אמרן כו'. אדר' יוחנן קאי דלמר אפילו מים ונא רב פפא נפרש לא אמרן דמנטרפין אלא קרירי בחמימי וחמימי בקרירי דהיה חשיב ר' יוחנן מווג אכל בחמימי לגו חמימי וקרירי לגו קרירי דלכולי עלמא לא מיקרי מווג ולא מנטרפי: ארבעה דברים כו'. משום רוח רעה ולקמן מפרש להו אחד חמא: אלא דלא הוי ארבע אמות. דלא שניק רוחא לשידא לעבור בין דקל לכותל משום הכי מוקף ליה: אלא דליכא דירכא אחרינא. ששהא שידא יכולה להלך זו דעכשו זה נא בגבולה והפסקייה חת דרכה והכחי מוקף ליה: ולא אמרן. דשורה על המים אלא בשדה דלא שמימי מיא דמסרה נפשה לאזוקא: שלא פירז עליהן עפר: גמוד מסאני. נמטוין המנעלים: ולוו כרעיה. ויכזז רגליו: לא יעברו בין שני אנשים: ולא ממטעין. ולא יעבור בין שני דקלים: נפסח בלא ונסיים בלא. אל מוטיאס ממנר'ס וגו' עד מה פעל אל (במדבר כג): נפסח בלא ונסיים בלא. לא איש אל עד לא יקימנה [שס]: הורגם אחד מהן. שמוקמן במה שעברה ביניהן: אגרא אולס אוסיי כלוסייא. אותן שדים שחתם עוסקות בהן ככשפים: מסקעלין כחוק קבל. כבר הרוגים הן בחייים: חיק קבל. כמו ומתי קבלו ימן (במרכותיו) [בחומותיו] (יחזקאל טו) מפי המורה א' הגמ' ומקרא אשר שמע מפי רבו: דקל יחידי. שאין דקל אחד סמוך לו אלא כשיש דקל אחד מסתלקת השידא לדקל האחר ואינה מווקתו: בחלר. שהמקום לר ואין לה דרך לנעוטים ימין ושאלא ושורה עליו ומיוקתו: האי

הא' וניחלפו ואי ליכא איניש אחרינא נימא הכי אגרת אולת אסיא בלוסיא בתדי מקטלא כחיק קבל האי מאן * דפגע באיתתא בעידנא דסלקא מטבילת מצוה אי איהו קדים ומשמש אחדא ליה לדידה רוח ונונים אי איהו קדמה ומשמש אחדא לה לדידה רוח ונונים מאי תקנתיה * לימא הכי ישופך בוז על נדיבים ויתעם בתוהו לא דרך א"ר יצחק מאי דכתיב יגם כי אלך בגויה צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי זה הישן בצל דקל יחידי ובצל לבנה ובצל דקל יחידי לא אמרן אלא דלא נפיל טולא דחבריה עילויה אבל נפל טולא דחבריה עילויה לית לן בה אלא הא דתניא הישן בצל דקל יחידי בחצר והישן בצל לבנה דמו בראשו היכי דמי אי לימא דלא נפל טולא דחבריה עילויה אפילו בשדה נמי אלא לאו שמע מינה בחצר אף על גב דנפיל טולא דחבריה עילויה שמע מינה ובציילא של לבנה לא אמרן אלא במערבה אבל במרינחתא לית לן בה

הא' וניחלפו ואי ליכא איניש אחרינא נימא הכי אגרת אולת אסיא בלוסיא בתדי מקטלא כחיק קבל האי מאן * דפגע באיתתא בעידנא דסלקא מטבילת מצוה אי איהו קדים ומשמש אחדא ליה לדידה רוח ונונים אי איהו קדמה ומשמש אחדא לה לדידה רוח ונונים מאי תקנתיה * לימא הכי ישופך בוז על נדיבים ויתעם בתוהו לא דרך א"ר יצחק מאי דכתיב יגם כי אלך בגויה צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי זה הישן בצל דקל יחידי ובצל לבנה ובצל דקל יחידי לא אמרן אלא דלא נפיל טולא דחבריה עילויה אבל נפל טולא דחבריה עילויה לית לן בה אלא הא דתניא הישן בצל דקל יחידי בחצר והישן בצל לבנה דמו בראשו היכי דמי אי לימא דלא נפל טולא דחבריה עילויה אפילו בשדה נמי אלא לאו שמע מינה בחצר אף על גב דנפיל טולא דחבריה עילויה שמע מינה ובציילא של לבנה לא אמרן אלא במערבה אבל במרינחתא לית לן בה